

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416204192
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8416204192.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. E., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. XX, Z., o zaplatenie 631,07 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 631,07 eur s úrokom z omeškania vo výške 28,00 % ročne zo sumy 631,07 eur od 27.05.2015 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou z 21.07.2016 sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia sumy uvedenej v záhlaví tohto rozhodnutia s príslušenstvom špecifikovaným v žalobnom návrhu a náhrady trov konania z titulu porušenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX z 12.08.2013 .

2. Žalobu odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka zmluvu o bežnom účte. Podľa ustanovení zmluvy banka - žalobca je oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov. Klient - žalovaný je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov na vykonanie transakcií, splátok úveru, poplatkov a iných záväzkov voči banke. Žalovaný porušil zmluvnú povinnosť tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania a dlh nevyrovnal. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby.

3. Žalovaný sa k riadne doručenej žalobe písomne nevyjadril ani nepoužil prostriedky procesnej obrany.

4. Rozsudkom č.k.: 5Csp/27/2016-82 z 31.01.2020 súd žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že tvrdenia žalobcu o porušení zmluvnej povinnosti žalovaným boli v žalobe uvedené len všeobecne a obmedzovali sa na používanie právnych pojmov, bolo jeho procesnou povinnosťou svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy rozviesť podrobnejšie. Túto procesnú povinnosť však žalobca nesplnil, keď pri opísaní rozhodujúcich skutočností len odkázal na predložené listinné dôkazy, ktoré boli súčasťou pomerne rozsiahlej, ba priam až neprehľadnej prílohy k žalobe. Prostriedky procesného útoku žalobcu obsiahnuté v žalobe neboli dostatočným podkladom pre konštatovanie jej dôvodnosti. Preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalobca má za to, že ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že listinné dôkazy pripojené k žalobe

nepreukazujú tvrdenia žalobcu v žalobe (ktoré žalovaný nepoprel), bolo dôvodné nariadiť pojednávanie vo veci samej. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie uvedeným spôsobom nepostupoval, ale namiesto vykonania dokazovania meritórne rozhodol, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, a to vykonávať procesné úkony v rámci dokazovania a realizovať tak svoje právo na súdnu ochranu. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 CSP skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. Žalobca má za to, že v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. Žalobca v odvolaní uviedol, že účastníci uzavreli dňa 23.01.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 230,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90 % ročne. Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Žalobca má za to, že zmluva o povolenom prečerpaní obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Žalovaný mal poskytnúť službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9 % ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj VOP čl. III., písm. T. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem (7) dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur (VOP bod 8.9). Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP bod 8.9 a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 18.05.2015 ako vyplýva z výpisu účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f/ a § 18) a VOP čl. 3.12. Žalovaná suma 631,07 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Súd prvej inštancie tak podľa žalobcu vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušovaniu práva na spravodlivý proces.

6. Krajský súd v Prešove uznesením č.k.: 10CoCsp/12/2020 - 151 z 13.10.2020 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie sa neriadil vedenými zásadami, keď najskôr vyzval žalobcu na predloženie listinných dôkazov, a to konkrétne všeobecných obchodných podmienok a sadzobníka poplatkov žalobcu ako aj výpisu z účtu žalovaného, ktoré všetky žalobca v súlade s výzvou Okresného súdu Kežmarok predložil, žalobu bez ďalšieho, a to aj bez toho, aby uvedené skutočnosti namietal žalovaný bez nariadenia pojednávania zamietol bez toho, aby žalobcu informoval, že napriek tejto skutočnosti považuje skutkové tvrdenia žalobcu za nepreukázané z dôvodov, ktoré súd uviedol až v odôvodnení napadnutého rozsudku, čím žalobcovi znemožnil viesť kontradiktórne konanie v podobe predloženia vlastnej argumentácie, ktorá mohla mať vplyv na rozhodnutie súdu a jeho úsudku o (ne)unesení dôkazného bremena a jeho tvrdenia v žalobe. Z uvedeného dôvodu je nutné vyvodiť, že týmto nesprávnym postupom zaťažil súd prvej inštancie konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie v spore. Na rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto nesprávneho postupu súdu je potrebné hľadieť ako na rozporné, a to so zásadami spravodlivého procesu, právnej istoty a predvídateľnosti práva a už len z toho dôvodu je nutné pristúpiť ku kasácii. Krajský súd uviedol, že týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalobcovi (i žalovanému), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie postupom podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 297 písm. b) CSP.

9. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, doplnil dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými žalobcom v odvolacom konaní (zmluva o povolenom prečerpaní na účte z 23.01.2014, Sadzobník poplatkov s účinnosťou od 01.08.2013, Sadzobník poplatkov s účinnosťou od 01.03.2015, Úrokové sadzby produktov s účinnosťou od 13.11.2013, Úrokové sadzby produktov s účinnosťou od 01.03.2015, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. s účinnosťou od 01.03.2015, Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. s účinnosťou od 07.12.2013) a zistil nasledovný skutkový a právny stav. Žalobca a žalovaný uzavreli 12.08.2013 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej zriadil žalobca žalovanému bežný účet. Z čl. IV bod 2. zmluvy vyplýva, že za poskytnutie produktov/služieb je Prima banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení, pričom tieto sa účtujú na ľarchu účtu majiteľa účtu vedeného v Prima banke. V čl. IV bod 4. zmluvy je vyhlásenie majiteľa účtu - žalovaného, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať. Banka je v zmysle tohto ustanovenia zmluvy oprávnená meniť obchodné podmienky, pričom zmeny a ich účinnosť oznámi Prima banka zverejnením vo svojich obchodných priestoroch, informáciou na výpise z účtu alebo v elektronickej podobe prostredníctvom elektronického komunikačného zariadenia Prima banky v lehotách podľa obchodných podmienok.

10. Podľa bodu 23. VOP účinných od 07.12.2013, ak účet/vkladový účet dosiahne debetný (záporný zostatok), tento debetný zostatok nadobúda charakter nepovoleného prečerpania. V takom prípade banka zašle klientovi upomienku s požiadavkou na vyrovnanie nepovoleného prečerpania v lehote v nej stanovenej a klient je povinný túto povinnosť splniť. Nevyrovanie nepovoleného prečerpania v stanovenej lehote sa považuje za podstatné porušenie zmluvy o účte, pohľadávka banky z nepovoleného prečerpania sa stáva okamžite splatnou vrátane príslušenstva a banka je oprávnená si ju započítať na ľarchu pohľadávky klienta voči banke. Výška úroku uplatňovaného pri nepovolenom prečerpaní na účte je uvedená v informáciách o výške úrokových sadzieb zverejnených v obchodných priestoroch a na internetovej stránke banky.

11. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o povolenom prečerpaní na účte z 23.01.2014, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému na jeho bežnom účte povolené prečerpanie v výške limitu 230,- eur pri úrokovej sadzbe 19,9 % ročne. Podľa bodu 3. zmluvy o povolenom prečerpaní na účte z 23.01.2014, sú jej súčasťou VOP a Sadzobník poplatkov, s ktorými klient súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať.

12. Zmluva o povolenom prečerpaní sa spravuje ustanoveniami § 710 a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Občianskym zákonníkom. Nakoľko je povolené prečerpanie poskytnuté klientovi, ktorý je spotrebiteľom, zmluva o povolenom prečerpaní z 23.01.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa čl. III písm. T bod 4., 5. a 10. VOP účinných od 07.12.2013, banka sa zaväzuje poskytovať klientovi peňažné prostriedky do výšky limitu PP (povoleného prečerpania) resp. do výšky limitu PP zníženej o minimálny zostatok na účte v zmysle čl. III časti A. bodu 15. VOP. Klient sa zaväzuje splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne, a to kreditnými obratmi na účte, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie banky. Úroky sa vypočítajú len zo sumy čerpaných peňažných prostriedkov a za dobu ich skutočného čerpania. Banka účtuje úroky z účtu, na ktorom bol limit PP povolený vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, pričom úroky sa stávajú súčasťou sumy čerpaných peňažných prostriedkov. Po zriadení limitu PP je klient povinný neprekročiť limit PP, zabezpečiť na účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu úrokov, poplatkov a ostatných záväzkov klienta podľa zmluvy.

14. Podľa bodu 3.8 VOP účinných od 01.03.2015, klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. Podľa bodu 3.12 VOP účinných od 01.03.2015, ak nastane nepovolené prečerpanie, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z

prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ Výšku tejto sadzby môže banka znížiť alebo zvýšiť.

15. V zmysle žalobcom predložených úrokových sadzieb produktov účinných od 13.11.2013 a od 01.03.2015, predstavuje úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu 28 % ročne.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

18. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

19. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

20. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

24. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

27. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

30. Z vykonaného dokazovania a vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že žalobca ako veriteľ postupoval v súlade s jeho predzmluvnými a zmluvnými povinnosťami. Preto súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná a žalobe vyhovel. V konaní bolo preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a následne zmluvu o povolenom prečerpaní, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo forme povoleného prečerpania do výšky 230,- eur, so splácaním ktorého sa dostal do omeškania. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, v dôsledku čoho žalobca znížil tento limit na 0,- eur k 18.05.2015 (výpis č.l. 4) a žalovaný sa dostal do nepovoleného prečerpania. Žalovaná suma 631,07 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými kreditnými a debetnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, čo žalobca preukázal v prehľade všetkých transakcií na účte žalovaného za celé zmluvné obdobie.

31. Keďže sa žalovaný so zaplatením dlhu dostal do omeškania, súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania, o ktorých súd rozhodol podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle vyššie citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úroku za podmienok stanovených podľa bodov 3.8, 3.12 a 8.8 VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o povolenom prečerpaní na účte z 23.01.2014.

32. V súlade s § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca pravidelne informoval žalovaného o výške úrokovej sadzby vo výpisoch z účtu, na internetovej stránke banky a na každom obchodnom mieste banky.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Nakoľko bol žalobca v konaní v plnom rozsahu úspešný, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej miere.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Prešov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 277 ods. 1 CSP ak žalovaný z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).